

colofon

Dorpskrant De Jutter wordt maandelijks gratis huis aan huis bezorgd in Wijk aan Zee. Bewoners van zomerhuizen en anderen, die De Jutter ook willen lezen, kunnen de dorpskrant zolang de voorraad strekt ophalen bij:

VVV	Julianaplein
Spar Supermarkt	Verlengde Voorstraat
Openbare Bibliotheek	Dorpsduinen
Sigarenhandel E. v.d. Watering	Julianaplein
Toeristeninfo Van Amersfoort	Julianaplein
De Moriaan	Dorpsduinen
Muziekwinkel Molenaar	Beverwijk

Bezorging:
Hans Bos 06-128 52 474

Redactie:
Greet Cudovan 373201
Marjan Procee 373109

Administratie:
Guusta Wegman 375931

Advertenties en Archief:
Paulien Rings 375522
prings@casema.nl

Vaste Medewerkers:
Jan Budding, Carla Seelmeijer en Nelleke van der Lelij

Kopij bij voorkeur per e-mail: Jutter@zonnet.nl of op het redactieadres: Relweg 20, 1949 ED Wijk aan Zee, tot de 15e van de maand. Kopij-inzendingen worden in principe onverkort overgenomen, doch de redactie behoudt zich het recht voor deze om redactionele redenen in te korten. De inhoud is voor de verantwoordelijkheid van de inzender. Anonieme inzendingen worden niet geplaatst. Overname uit De Jutter is mogelijk, mits de bron vermeld wordt. "Juttertjes" mogen hoogstens 4 regels bevatten en zijn voor dorpsgenoten gratis (maar een financiële bijdrage is welkom) en moeten schriftelijk of digitaal aangeleverd worden.

Digitale Jutter: R. Spijker
Opmaak: Punt op de i! 221431
Druk: Drukkerij Kortkaas Beverwijk B.V.
Oplage: 1200 exemplaren
Uitgave: stichting dorpskrant De Jutter

Nieuwkomers deel 4, de verpleegsters

Bij gebrek aan verpleeghuizen in onze omgeving werd na 1945 het badhotel daarvoor ingericht. De naam werd gewijzigd in Zeevanc. Eerst werden er zieken en bejaarden gehuisvest. Later ook zieke repatrianten uit Indonesië.

Voor de verzorging in Zeevanc was veel personeel nodig. Dit kon niet allemaal in de IJmond worden gevonden. In Friesland werd een werfactie gehouden en met succes. Zo kwamen er verschillende Friese meisjes naar ons dorp om in Zeevanc te komen werken. Wijk aan Zeese jongens zagen wel wat in deze meisjes, en haalden hun bruid uit Zeevanc. Zo kwam er dus tevens Fries bloed in het dorp. De namen van de jongens die hier zijn blijven wonen zijn, zo ver bekend, de volgende:

Arie van der Meij (Boet)	x	Tiny
Chris Warmenhoven	x	Titi
		(zus van Tiny)
Wim Snijders (dikke Wim)	x	Dick
Andries Schelvis (Jekker)	x	Wil
Klaas Hop (postbode)	x	Annie
Evert van Amersfoort	x	Ge
Piet Schelvis (van Agatha)	x	Leny
Julius de Boer (Kuik)	x	Pietje
Berrie Duin (Bart)	x	Thea

Rond 1980 werd Zeevanc afgebroken. De bewoners werden overgebracht naar verschillende bejaarden- of verpleegtehuizen, onder andere naar Heemswijk te Heemskerk. Een nieuw gebouw. De naam is een samentrekking van Heem(skerk) en Wijk (aan Zee).

Arie Kunnen

WIE O WIE ? kan mij helpen

Ik ben op zoek naar oude videobanden van de volgende musicals van de R.K. basisschool "de Branding" t.w.:

De slimme schoenlapper/ de dwaze roofridders (uit 1985?).

Van deze weet ik niet zeker of daar ooit een video van is gemaakt.

Het Badhotel (uit 1988?).

Van deze weet ik zeker dat die bestaat, aangezien ik hem zelf had, maar deze niet meer zichtbaar is op de band.

Ik zou deze banden graag willen laten kopiëren op DVD.

Elsalie de Jonge. Duinweg 2. Tel. 375900

Kijker aan Zee

Jan Budding

E: janbudding@vvdrie.nl

Machtspolitiek

De Engelsman C.P. Snow (1905-1980) schreef het boek "De wandelgangen van de Macht" (Corridors of Power) in 1964 en ik las het in 1974.

Of het nu gaat om een wereldrijk, een provinciestad of een dorp, macht is nooit ver weg. En altijd is macht de inzet van een verbeten gevecht. Zo verbeteren, dat vrouwen de verhoudingen uit het oog verliezen en mannen hun doelen vergeten, terwijl ze in het gewone leven daar juist zo goed in zijn. De auteur Snow excelleerde op drie velden: als natuurkundige, als romanschrijver en als politiek secretaris-generaal op het ministerie van Technologie.

Het is boeiend om te lezen, hoe hoge ambtenaren en politici hun verwrongen beeld van de werkelijkheid proberen in woorden en teksten te gieten. En wel zo dat niemand er nog een kwaad of een gevaar in ziet. Zij misbruiken elkaar, de taal, de wetenschap en de pers schaamteloos om hun duistere doelen te bereiken. Politici liegen de waarheid, ik zeg het de dichter na. Want hoe nobel een doel ook kan zijn, in de handen van een politicus wordt zo'n doel maar al te vaak duister en dreigend. Dat zit hem niet in het doel zelf. Dat zit hem in het feit dat een nobel doel in de politiek een wapen wordt in de strijd om de macht.

Politici zijn het slachtoffer van een vreselijk misverstand. Wij als kiezers zouden hen voor vier jaar hebben gekozen om elkaar naar de strot te vliegen en elkaar te dwarsbomen. Uit dat valse beeld komen de raarste

coalities voort en uit die coalities weer de wonderlijkste maatregelen en de meest vreemde afspraken en plannen. Maatregelen en plannen die ver afstaan van onze werkelijkheid, van onze broodnuchtere burgerinzichten. In zijn boek 'Corridors of Power' laat de schrijver Snow dat vreselijke misverstand in volle werking zien. Maar we kunnen het zelf ook waarnemen.

Eerst komt er een veel te diep gat in de dorpswei, lange tijd gebeurt er dan niets. Dan ineens: moet dat gat - hier en nu onmiddellijk en terstond dicht. Het toonbeeld van groots falen bij uitstek, het zou eens een uur of een dag te lang zichtbaar blijven! Woorden vervliegen, maar waterkuilen staan op het netvlies gegrift. Dat mag niet, dat moet wèg. Dan stukt het werk opnieuw. Een rugstreeppad kruist het pad van de shovel en dan kan het werk zo maar wachten.... Wie lacht niet, die de politieke mens beziet?

Ik lach al vijftig jaar en sinds ik het boek van Snow gelezen heb, lach ik hardop. Niet alleen de rugstreeppadjes van het Drakenwater zijn grappige beestjes, de brulkikker-tjes van het Kennedyplein zijn dat ook! Soms lach ik hardop, want het is in de politiek al net zo gesteld al met het weer. Het is alle dagen herfst, tenzij de zon schijnt, tenzij het vriest. En wie schatert er nu in de herfst? Wie dat doet, die moet wel het slachtoffer zijn van het vreselijkste misverstand van alle vreselijke misverstanden. Dat het in de politiek om de macht zou gaan.

Observaties met een knipoog

We shall overstort...

Hoezo komkommertijd?

Héél even dachten wij dat onze gemeente het over het hoofd had gezien, dat enige stukje weiland dat nog niet omgeploegd was. We verkneukelden ons en fluisterden er tegen elkaar over bij de Spar. Die gemeente toch, een stukje weiland vergeten. Maar op dinsdag 10 juli werden er paaltjes in de grond geslagen (altijd een slecht teken) en op woensdag 11 juli begon het graafwerk. Om de Wijk aan Zeese bevolking niet te alarmeren, was de gemeente Beverwijk uitgerukt met het allerkleinste graafmachientje dat ze tot hun beschikking had. Nu moge het zo zijn dat wij observeren met een knipoog en dat wij doordeweeks een bril dragen, maar deze actie ontging ons mooi niet. Ondanks het feit dat de noeste gravers in oranje fluorescerende camouflagehesjes waren gestoken. Op onze domme vraag waartoe deze, door zijn fraaie kromming geenszins saai geul nu weer diende, kregen wij als antwoord dat hier een waterleiding gelegd zou worden. Nog een waterleiding? En er was net een waterleiding gelegd ten behoeve van de jaarlijkse kermis. Zou er soms nog een kermis komen?

Afijn, leiding zat, nu nog beleid.

Het is toch wat hè, lieve mensen, met dat zwaar mishandelde weiland. Hoeveel toeristen zouden wijk aan Zee wel niet zijn uitgereden in de veronderstelling dat zij in het verkeerde dorp zaten? En wie zal dat betalen? Naar het schijnt is de gemeente bereid de hand in eigen boezem en portemonnee te steken. Er worden tonnen vers geld (als nu de rioolbelasting maar niet omhoog gaat) in het 'Gat van Wijk aan Zee' gepompt. Daardoor valt het meer droog en wordt het land weer groen en leven we nog lang en gelukkig. Ware het niet dat er inmiddels een klein beestje zijn tenten in het meer heeft opgeslagen. Het resultaat van een natuurlijk proces? Of van lokale milieuvrienden die, eenmaal gewend aan het binnenmeer, ook dit stukje natuur willen behouden, en een amfibisch schild hebben opgeworpen tegen de dreigende bulldozers? Hoe dan ook, de vraag is nu hoe wij van die ongeveer 1 miljoen uiterst zeldzame, ontzettend gestreepte padden afkomen. Misschien cadeau doen aan de kinderboerderij in Beverwijk. Of gewoon wachten tot de grote paddentrek bij de reigers toeslaat.

In het voorjaar bereikte ons via de media het bericht dat Wijk aan Zee géén Blauwe Vlag zal mogen voeren. De reden is niet helemaal duidelijk maar het vermoeden bestaat dat het komt omdat Wijk aan Zee een riooloverstort op het strand heeft. Hoe hebben wij het nu? Op het strand? Die overstort kwam toch op het weiland? Heeft men nu voor de pad zijn viool aan het weiland liggen sleutelen? Wie het weet mag het zeggen. Onder de origineelste inzenders zullen enkele padden verlost worden.

Ons eigen VVV heeft het ontbreken van die Blauwe Vlag op subtiële wijze opgevangen. Kijk maar eens wat er op het Julianaplein wappert. Overigens moeten we over de niet-toekenning van die Blauwe Vlag niet al te rouwig zijn. Op een mooie dag staat het weiland en ligt het strand toch wel vol. Wanneer je die Blauwe Vlag van dichtbij bekijkt zie je hoe weinig het eigenlijk voorstelt. Een beetje dikke Duitser kan zich er niet eens achter omkleden.

Suggesties voor deze rubriek?

E naar: kodw@live.nl.

Jan Aardenburg,
Frank van Gool
en Peter Meester

Strandbieb nu al succes

De strandbieb bij het Noorderbad is pas een paar weken open en nu al een doorslaand succes. De bewoners van de strandhuisjes maken er volop gebruik van en ook in het weekend is het lekker druk, volgens Michiel van Someren, één van de beheerders van de bieb.

Het is druk rondom de strandbieb als ik op een winderige maar zonnige dag langskom. Er wordt dankbaar gebruik gemaakt van de zitzakken en aan de tafel zit een peuter te kleuren. Verderop spelen een aantal peuters in het zand. Het blijkt dat een peuterspeelzaal uit Amsterdam de strandbieb ontdekt heeft. 'Wij kwamen hier toevallig langs en het is een leuke plek hier uit de wind', vertelt één van de leidsters die languit op de zitzak ligt. 'Een leuk initiatief, hoor. De kleintjes hebben daarnet nog een luisterverhaaltje meegemaakt en gekleurd.'

Michiel van Someren uit Heemskerk neemt op dit moment de honneurs waar. 'Altijd op maandag en dinsdag', vertelt hij. 'Het is een leuke vakantiebaan. Ik kijk altijd even op de buienradar en zodra er droogte voorspeld wordt, ga ik hierheen.' Als het even kan zit hij 'natuurlijk' te lezen. Michiel laat mij het principe van een luisterverhaaltje zien. In een houten kistje zitten allemaal

gekleurde platen die het verhaal vertellen van het boek "De kikker en de horizon". Het bijbehorende boekje wordt daarbij voorgelezen. 'We hebben al veel positieve reacties gehad. In het weekend is het behoorlijk druk geweest. Nee, buitenlanders heb ik nog niet veel gezien. Misschien weten die ons nog niet te vinden.'

Even later komen er twee meisjes hun boeken ruilen. Zij wonen in een strandhuisje en hun kaart is al aardig vol. Michiel: 'We hebben 100 kaarten waarop we aantekenen wie een boek meeheeft. Maar er zijn al heel veel in gebruik. Misschien moeten we er toch nog wat bij hebben.'

Programma strandbieb:

Zondag 29 juli: Piratenfeest

Zondag 5 augustus:

Legendes van de zee, aanvang 13.00 uur

Woensdag 8 augustus:

Er op uit met de boswachter

Zondag 12 augustus:

Wii Sports van 11.00 - 17.00 uur

Zondag 19 en 26 augustus:

Metaaldetectorspel

Zondag 2 september:

Creatieve voorleesmiddag

Aanvang steeds om 14.00 uur,

tenzij anders vermeld.